

א שבת אין מדרשה

יו"ל ע"י תלמידי שיעור ב' במדרשה החסידית לצעירים

דבר ראש המדרשה הרב מנחם בומבך

מובא במכתב אליהו, שיש ערך גדול להתלהבות ודבקות, כשאדם בשמחה קל לו יותר לעשות מעשה חסד, להרגיש את הזולת ולהעניק משל עצמו גם אם זה לא מגיע לו בטבעיות, מעשה ההתלהבות משפיע על האדם ומרומם אותו.

בפרשת השבוע, אהרון הכהן צווה להדליק את המנורה במשכן מידי יום ביומו, הפסוק מדגיש "ויעש כן אהרון..." המפרשים מציינים כאן את שבחו של אהרון שלמרות שהפעולה הייתה יומיומית לא שינה דבר מסדר ההדלקה.

ומכאן מצייין השפת אמת, את התלהבותו של אהרון שהיה בעיניו תמיד כפעולה חדשה. השגרה לפעמים מתסכלת היא עשויה להוליד דעיכה נפשית וחוסר עניין בדברים חשובים, אנשים נוטים להתרגל למונטוניות ומאבדים את ראייתם הטוב, הם חולפים ליד הניצוץ שזורח בין קווי האופק ולא שמים לב אליו. הפתרון הוא להתלהב, לחשוב על כל רגע ורגע כמיוחד ובעל משמעות, פשוט להתלהב לחוות את הרגעים הפשוטים, הצוותא, הלימוד, השיעור, המשחק, הפגישה האקראית עם בני משפחה הכל כיד הדמיון.

וגם סוד קטן אנשים אוהבים להיות בסביבת אנשים שמחים שמפיצים אנרגיה חיובית ורואים את העולם מזווית אופטימית ועליזה. המנהיגים הגדולים בהיסטוריה העולמית היו אלה שניבאו עולם מתוקן ואופטימי מה שרבים נדבקו בגישתם החיובית עד שההרגל הפך לחלק מהאישיות שלהם.

בברכת שבת שלום!

דבר השבת הרב ניסן משה פודולסקי

במוצאי שבת טו"ב סיון יחול יום ההילולא של אדמו"ר הזקן מקארלין ה"בית אהרן" זי"ע, הטמון בעיירה מלינוב שבחבל ווהלין (כיום באוקראינה). הספר הקדוש "בית אהרן" מתאפיין בכך שהוא "על התורה ועל העבודה" והרבה יסודות נפלאים בעבודת ה' מופיעים בספר זה.

אחד היסודות החוזרים על עצמם כמה פעמים בספר, הוא הזהירות שלא לעלות במעלות רמות מידי בעבודת ה' יותר מהדרגה בה האדם נמצא. פעמים רבות אדם מרגיש שהוא רוצה להתעלות, הוא רוצה להתקרב לקב"ה, הוא רוצה להיות נשגב יותר, נעלה יותר. אז הוא מקבל על עצמו קבלות רבות ופורש בבת אחת מכל הבלי העולם הזה, ופעמים רבות הוא באמת מרגיש קדוש יותר. הבעיה היא שבד"כ תוך זמן קצר הוא נופל מהדרגה הגבוהה שהוא טיפס אליה בבת אחת ונשאר במקום עוד יותר נמוך מנקודת ההתחלה שלו.

לעומת זאת יש אדם שלא מחפש לעלות למעלה אלא משקיע בדרגה שבה הוא נמצא, וחושב כל הזמן איך להשתפר בדברים הקטנים בלי לרוץ קדימה יותר מידי, אדם כזה לא ייפול כ"כ מהר כי הוא צועד צעד אחר צעד ויום אחד כשהוא יסתכל מצא את הפסוק!

פנינים יקרים ווארטים לפרשת השבוע

הבה"ח משה זילברשלג

"בהעלותך את הגרוע" (ב' ח)

שואלים: מדוע נסמכה פרשת המנורה לפרשת הגשאים? לפי שכשראה אהרן את חנוכת הגשאים חלטה דעתו שלא יהיה עמהם, לכן אמר לו הקב"ה "שלך יותר חשובה מקרבנות הגשאים". והמדרש מסביר שהדלקת הגרות של אהרן הכהן יותר חשובה מקרבנות הגשאים כיון שהקרבנות הם רק צבית המקדש והגרות הם לתמיד.

ושואלים המפרשים: הרי גם הגרות פסקו אחר חורבן בית המקדש? ומתריים שה' הבטיח לאהרן הכהן שעל ידי צניו החשמונאים יתרחשו נסים ונפלאות בחנוכה כאשר ידליקו את המנורה שמונה ימים צפך שמן של יום אחד ללילות מלואות הדלקת נרות חנוכה.

הבה"ח יצחק מרקסון

"ויעש כן אהרן" (ה, ג)

חכמינו אמרו שמשך שנה היה גבוה 10 אמות. ומלינו שכתוב שמשך וזהו שקולים, ולכן גם אהרן היה באותו גובה. אם כך מדוע יש לרדף במעלה לפני המנורה? הרי הוא יכל להדליק את המנורה ללא שהיד תעבור את גובה הציץ?

ומבאר רבי יונתן אייבשיץ – אהרן הכהן עשה כך ללמדנו שהמיד לרדף לעשות כפי צווי ה', למרות הכול.

הבה"ח נפתלי עמר

" והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה "

פעם אחת הגיעו רבי חיים מוולוז'ין ואחיו רבי זלמן באישון לילה לאכסניה אחת. צבואם צערי האכסניה, דיבר איחס בעל האכסניה קשות, והעלצם ופגע בהם, ולא נתן להם מקום ללון. צלית צררה המשיכו האחים במסעם בחשכה. לפתע ראה רבי חיים כי אחיו בוכה בכי מר. "מדוע אתה בוכה?" שאל רבי חיים, " האם בגלל שהאכסנאי פגע בך? האמן לי אני לא שמתי ליבי כלל לדבריו".

"חלילה" השיב רבי זלמן, אין אני בוכה על העלבויות שפגננו, אלא ארצתי צעקה שהאכסנאי חרף אותנו הרגשתי מעט לער מדבריו, ועל כך אני מנענע עכשיו. מדוע לא זכיתי להגיע למדרגה הגבוהה של הנעלבים ואינם עולבים עושים מאהבה ושמחים ביסורים? מדוע לא שמחתי כשהעלבי אותי? מפני כך אני בוכה!"

עיונים בפרשה הרב צבי אריה אדלר

הכרת הטוב

כתב רש"י בתחילת הפרשה: "למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו, כשלא היה עמהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקדוש ברוך הוא: חייך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות".
על דברים אלו תמה הרמב"ן מדוע בחר הקדוש ברוך הוא לנחם את אהרן דווקא בהדלקת המנורה ולא בחר בקטורת או במנחות או בעבודת יום הכיפורים שכשרה אך ורק בו? במה התייחודה הדלקת הנרות עד שבגין כך נבחרה להיות העבודה שתנחם את אהרן על צערו נוכח חנוכת הנשיאים?
ראש ישיבת מיר, שר התורה ואציל המידות, הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל מתייחס לדברים במאמר שאמר בישיבה בשנת תשל"ב לרגל יום הזכרון של המשגיח רבי ירוחם ליוואוויץ זצ"ל וכך אמר:

חז"ל מלמדים אותנו במדרש על דו שיח שהתנהל בין כלל ישראל לקודשא בריך הוא.

"זה שאמר הכתוב (תהלים יח, כט): "כִּי אֶתָּה תִּתְּנוּ לִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנַי הַקֵּב"ה רַב־שׁוֹ"ע לְנוּ אֶתָּה אֹמֵר שְׂנֵאִיר לְפָנֶיךָ אֶתָּה הוּא אֹרֵנוּ שֶׁל עוֹלָם וְהַאֲוֵרָה דְרָה אֲצִלְךָ דְכָתִיב (דניאל ב, כב): "וַיִּנְהַרְא עִמָּה שְׁרָא" ואתה אומר "אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנֹרָה" הוּ "כִּי אֶתָּה תִּתְּנוּ לִי".

אמר להם הקדוש ברוך הוא לא שאני צריך לכם אלא שתאירו לי כדרך שהארתי לכם למה לעלות אתכם בפני האומות שיהיו אומרים ראו היאך ישראל מאירין למי שהוא מאיר לכל העולם.

משל למה הדבר דומה לפיקח וסומא שהיו מהלכין בדרך אמר לו פיקח לסומא כשנכנס לתוך הבית צא והדלק לי את הנר הזה והאיר לי אמר לו הסומא בטובתך כשהייתי בדרך אתה היית מסמכני עד שנכנסנו לתוך הבית אתה היית מלווה אותי ועכשיו אתה אומר הדלק לי את הנר הזה והאיר לי אמר לו הפיקח שלא תהא מחזיק לי טובה שהייתי מלווך בדרך לכן אמרתי לך האיר לי כך הפקח זה הקב"ה שנאמר (זכריה ד, י): "עֵינַי ה' הִמָּה מִשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ" והסומא אלו ישראל שנאמר (ישעיה נט, י): "בְּנִשְׁשָׁה כְּעֶרְוִים קִיר" היה הקדוש ברוך הוא מנהיגו ומאיר להם שנאמר (שמות יג, כא): "וְהָ' הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם" כיון שעמד המשכן קרא הקב"ה למשה ואמר לו תאירו לי שנאמר "בְּהִעָלְתֶּךָ אֶת הַנְּרוֹת" בשביל לעלות לכם". (מדרש רבה פט"ו - ה')

בדברי המדרש טמון המפתח להבנת עולה כי עניינה של מצוות הדלקת הנרות הוא תשלומי הכרת הטוב לקדוש ברוך הוא שהאיר לנו משך שנות נסיעתנו במדבר ואם כן כעת נוכל להבין את עומק דברי הקב"ה לאהרן.

אמנם ישנן עבודות רבות ונכבדות שעשה אהרן אולם בהדלקת המנורה ישנה ייחודיות בלעדית המתבטאת בכך ששורשה בהכרת הטוב וזה לא מצינו בעוד עבודות בבית המקדש ולכן נבחרה דווקא מצווה זו כדי להפיס את דעתו.

תלמידים יקרים, חיוב הכרת הטוב הוא מן החיובים הבסיסיים והחשובים ביותר באישיותו של האדם וכל מי שנעדרת ממנו חלילה מידה זו הרי שצורת האדם שבו חסרה הרבה.

הבה נקבל על עצמנו להתבונן סביב ולראות את כל החסדים הרבים שנעשים עמנו תדיר. נעבוד עבודת מידות שיטתית ועקבית עד אשר נקנה את המידה החשובה הזו לקנין גמור ובכך נרוימם את אישיותנו ונעלה עוד מעלה בסולם המידות בדרכנו להנשים את חזון המדרשה הגלום במילים:

"יראי ה' אוהבי תורה ואנשי מעשה"

בהצלחה!

אורח לשבת הרב יצחק צדוק

"ועל צבא מטה בני נפתלי, אחירע בן עינן" (י, כז)

בפרשה מסופר על סדר המסעות של בני ישראל במדבר, מי הם הראשונים ומי הם המאספים. לכל שבט היה דגל בצבע מיוחד עבורו כמבואר במדרש רבה פרק ב' - ז'. ולכל שבט יש נשיא - ראש השבט. גם החניה והנסיעה, על פי הענן - כשהענן יורד חונים וכשעלה, נוסעים. הכל בסדר מופתי.

נתמקד בשבט נפתלי המוזכר אחרון בסדר המסעות. מה המשמעות שמו של נשיא שבט נפתלי, "אחירע בן עינן"?

האור החיים הקד' מבאר: בברכת משה לבני ישראל נאמר "ולנפתלי אמר, נפתלי שבע רצון ומלא בברכת ה'" (דברים לג, כג). שהיה שבט נפתלי שמח בחלקו והרגיש "מלא בברכת ה'". ובחינה זו רמזה בשמו - אחירע בן עינן, שחלק אחירו רע בעיניו, לעומת חלקו שקיבל מה' והיתה מלאה עינו בחלק שנפל בגורלו. וזוהי המשמעות של המשנה במסכת אבות "איזהו עשיר השמח בחלקו" ששמח בחלקו שלו שקיבל מה' אך בחלק של האחר שהוא לא קיבל מאת ה' רואה הוא בזה דבר רע ואינו חפץ כלל לקבלו, וזהו הביאור בשמו של נשיא השבט: "אחירע" - חלק אחירו רע, "בן עינן" - בעיניו ואינו חש שום קנאה כלפי האחר...

וכל אחד מאתנו צריך להרגיש מלא ושלם ושמח בחלקו כמו שבט נפתלי, שמשה רבינו מעיד עליו "נפתלי שבע רצון" וממילא "מלא בברכת ה'".

שבת שלום!

לקח טוב הבה"ח אריאל שפר

ר' משה הלך לטייל בפארק כשבידו הוא עונד שעון יוקרת. ר' משה מאוד נהנה מהנופים המרהיבים ומהאווירה הקסומה וכך טייל להנאתו במרחב. תחושת הרוגע והשלווה נסכו בו רגישות יתה, מה שגרם לו לשכוח מהשעון היקר לליבו. ולכן לא שמר עליו כראוי.

לפתע נפל לו השעון מהיד, הוא מרים אותו ומגלה שהוא לא עובד. לקח ר' משה קצת כסף מחסכונותיו והלך לשען כדי שיתקן את השעון. כשהוא הגיע לשען נאמר לו שאין באפשרותו לתקן את השעון אלא יאלץ לשלוח את השעון ליצרן בחו"ל ושם יוכלו אולי לתקן את השעון...

כך הם הדברים לגבי אמונה כמובן שהידיעה הבסיסית היא העיקר אך חשוב מאוד ללמוד על נושא האמונה ובעיקר לחיות את הנושא ולהרגיש כל העת ובכל מצב שיש יד מכוונת והכול לטובה, ואם ח"ו לא שומרים כפי הנדרש ונותנים לדברים אחרים למשוך את תשומת הלב על חשבון האמונה ובטחון בקב"ה, זה יכול לגרום לפיליה ואז זה כבר מורכב לתקן.

למעשה: "בכל דרכיך דעהו" - בכל מקום ובכל מצב לדעת ולהרגיש שהכול ביד ה'.

סיקור ממעמד הכנסת ספר תורה

ג' סיון תשע"ז

ועתה כתבו לכם...

אחד. עיני כולם היו נשואות אל ספר התורה שהונח על השולחן, ממתין לאותיות האחרונות. בתווך עמד התורם ר' דיוויד מאשר היקר, נרגש מיום שמחתו - שמחתינו, כשלצדו ניצב ראש המדרשה הרב מנחם בומבך שמנווט את הטקס ביד רמה.

הציבור כולו דומם בחרדת קודש עת כ"ק האדמו"ר מקרלין שליט"א נגש לכתוב את האותיות האחרונות. מיד בסיום הכתיבה עורך הרבי מעין לחיים טיש והקהל עובר להתברך בברכת "לחיים טובים ולשלום".

ההלכה לכבודה של תורה...

האות ניתן, והניגונים האהובים והמוכרים פורצים בעוז מבעד לרכב שמלווה את התהלכה לאורך כל הדרך. עשרות ילדי חמד עומדים מוכנים בשני שורות עם לפידים בידיהם. התורם והאורחים המכובדים נכנסים מתחת לחופה כשבידיהם הם מחזיקים את ספר התורה, הציבור מתחיל להתאסף מכל הכיוונים. ואז כמו אש עוברת בין הקהל כשיד ליד מצטרפת למעגל אחד גדול. הלהבה משתלבת והריקודים פורצים בעוז ותעצומות. התלמידים שהכינו את עצמם במשך תקופה ארוכה ליום שמחת לבס מוצאים את עצמם רוקדים במרץ רב במשך כל הדרך הארוכה לעבר היכל המדרש וכל העוברים והשבים מפטירים לעצמם בהתפעלות - "אל הנער הזה התפללתי..."

הריקודים נמשכים ואף מתעצמים כשספר התורה מוכנס להיכל. באמירת המזמורים כובד הרב אליהו שפילר - מחנך שיעור ג'. ובקריאת התורה כובד הבה"ח יהושע זיידה.

סעודה של מצווה

המוזמנים כולם נכנסים אל גן האירועים היוקרתי שבחצר המדרשה. השולחנות הערוכים בפאר והדר מתמלאים אט אט, כולם מתפעלים נוכח ההשקעה העצומה - פרי עבודה של חודשים ארוכים.

הרב בומבך מנחה את האירוע בכשרון רב כשבין דבריו משלב הוא את תחושותיו והרגשותיו ועל החזון שהופך למציאות.

ראשון הנואמים הוא הרב נח בלוי שליט"א שהרחיב על החשיבות המרובה שיש בשאיפות, וככל שהאדם שואף רחוק יותר כך הוא יתקדם יותר. בהמשך כובד לנאום הרב צבי אריה אדלר - מחנך ורכז לימודי קודש, שהודה לכל האנשים היקרים ששותפים במהלך כל התקופה לפיתוחה ושגשוגה של המדרשה.

במהלך הערב נאם הרב מאיר כהן שליט"א שהיטיב לבטא את רחשי לבם של רבים הודות השליחות העצומה והבשורה הגדולה שיש במדרשה החסידית לצעירים.

במהלך הערב הנעימו את האירוע תזמורת המדרשה בניצוחו של הרב מאיר בן חמו, התלמידים הפתיעו בביצועים מקצועיים ומרגשים.

היו רצים, רצים ולומדים תורה הרבה

ללא ספק גולת הכותרת של האירוע היה השיר החדש שיצא לכבוד המעמד המרגש. השיר הולחן ע"י התלמידים היקרים - שלמה דושינסקי וחיים פרוכטר ובוצע על ידי מקהלת המדרשה בניצוחו של הרב שלום כינורי. המילים מהם בנוי השיר הם: "אחרי מאה ועשרים, נשמתו של אדם עולה לשמים ושואלים אותה האם קבעת עיתים לתורה. אם ה' היה נתון לנשמות לרדת לעולם הזה היו רצים ולומדים תורה הרבה". השיר עורר הדים רבים וללא ספק היה סיום מוצלח וקולע לשרשרת האירועים לכבודה של תורה ולומדיה...

מספר שבועות קודם למעמד, החלו רבני הישיבה יחד עם התלמידים היקרים להיכנס לבתייהם של גדולי ישראל בכדי שיכתבו אותיות בספר התורה. התלמידים התקבלו בחביבות רבה, והפליאו את כל רואיהם בהתנהגותם האצילית וביראת השמים הנסוכה על פניהם.

בעיר ביתר זכו התלמידים להתקבל אצל רבני העיר - הגר"י ברזובסקי שליט"א, הגרא"ל כהן שליט"א והגרא"ש שטייגליץ שליט"א שהביעו קורת רוח רבה ובירכו את התלמידים שימשיכו להתעלות בעבודת השי"ת. כמו"כ נכנסו אל כ"ק האדמו"ר מנדבורנא שליט"א שאף מסר שיחת חיזוק במשך דקות ארוכות, ונגע בדבריו לליבם של הנוכחים.

בעיר התורה - בני ברק, נכנסו הבחורים אל כ"ק האדמו"ר מסאדיגורה שליט"א, כ"ק האדמו"ר ממכונבוקא שליט"א והאדמו"ר מסאסוב שליט"א שהתענינו בקורותיהם של התלמידים ובסדר יומם.

בהזדמנות נוספת נכנסו צוות רבני הישיבה ומספר מצומצם של תלמידים אל כ"ק האדמו"ר מווי'ניץ שליט"א שיצא מגדרו מהתפעלות מההשקעה המרובה והתקדמותם של התלמידים בסייעתא דשמיא, ואף הביע את רצונו להיות שותף על ידי תרומה מכובדת.

בירושלים עיה"ק נכנסו אל כ"ק האדמו"ר מקופשיניץ שליט"א ואל כ"ק האדמו"ר מלויצק שליט"א שבירך כל תלמיד ותלמיד בחמימות רבה. בהמשך הערב התקבלו התלמידים אצל המקובל הגר"ג רבינובויץ שליט"א שם זכו לשהות בצלו שעה ארוכה, בה שוחח על גודל הזכות להיות יראי ה'. כמו כן קבלו התלמידים על עצמם קבלות טובות כהכנה לחג מתן תורתנו. בהמשך נכנסו אל הגר"י אזרחי שליט"א מראשי ישיבת מיר המעטירה, שם זכו הבחורים לקבל שיחת הכנה מיוחדת ומעוררת.

הביקורים אצל גדולי ישראל השאירו חותם עמוק בליבם של התלמידים והרבנים, וזכר ביקורים אלו ימשיך ללוות את התלמידים לתקופה ארוכה.

שעות רצופות

את הרעיון הבא הגה הרב אליעזר שולמון שניהל במסירות ובמקצועיות את כל מערך ההכנות למעמד הגדול, לפרטי פרטים וללא ספק הצלחת האירוע נזקפת לזכותו בס"ד, ובין כל ההיערכות והטלפונים מצא זמן לחשוב אף על הצד הערכי של המעמד והשכיל לצאת עם מבצע ללימוד שעות רצופות. מיום זה גרם לבחורים להתכונן כראוי ולהגיע למעמד הכנסת ספר תורה כשבאמתחותיהם צבורים עשרות של שעות שנלמדו ברציפות. "אשרינו ומה טוב חלקנו".

גיליון "מבי מדרשא"

איש לא יכול היה לפספס את הגיליון המכובד שהוענק כשי למשתתפים במעמד. הוא היה מיוחד הן מהצד החזותי שנערך בטוב טעם, והעיצוב הגרפי הנהדר. והן מצד התוכן המהותי. כחודש לפני המעמד נטל על עצמו הרב שבתי גבירץ - מחנך שיעור ב' לערוך את הגיליון המשובח. צוות רבני הישיבה כתבו מאמרים נפלאים במגוון נושאים מרתק. ואף תלמידי הישיבה נטלו חלק והוסיפו דברי תורה, סיכומים משיעורים ותיאורים חיים מהנעשה במדרשה.

כתובת אותיות

נהרות של רגשות, מעיינות של שמחה, שעות של ציפייה, התנקזו בתוך חדר אחד. הצפיפות ששררה בסלון ביתו של הרב גבירץ לא הורידה כהוא זה מרף ההתרגשות, אולי ההיפך היא רק תרמה לתחושת - כאיש אחד בלב

משל ומשל הבה"ח שלמה דושינסקי

בשנים בהם המנדט הבריטי שלט בירושלים, חי יהודי בשם שלמה, יהודי ישר דרך ותמים. לשלמה זה היו שלושה חברים טובים – ראובן, שמעון ולוי. ראובן היה חבר טוב וקרוב מאוד לליבו. שמעון לא היה קרוב כראובן אך שמר על יחסים די קרובים עמו. ולוי היה רק שכן באותו בנין. יום אחד שלמה מקבל מכתב חתום מהממשל ובו הזמנה למשפט לעוד שבוע ימים. פחד גדול אחז בו... שלמה ניגש לחברו הטוב ראובן בבקשה שיצטרף אליו בעוד שבוע למשפט כדי שיהיה עמו ברגעיו הקשים. לתדהמתו ענה לו ראובן שאינו מעונין. בצער רב הלך לחברו שמעון, אך שמעון עונה לו שהוא מוכן להגיע עמו רק עד פתח בית המשפט. בחוסר חשק ניגש לשכנו לוי, אך לוי בשונה מחבריו הסכים בשמחה ובחפץ לב ואף אמר שיש לו קשרים בממשל, וידאג לנצל אותם עבורו.

והנמשל הוא – "חיי האדם". אדם חושב שהחבר הכי טוב זה הכסף והרכוש ובהם משקיע את כל כוחותיו. אך הכסף לא מעונין להמשיך עמו כלל. והידיד שמעון משול לחבריו הקרובים ומשפחתו של האדם שהולכים עמו רק עד לקבה אך לוי שכביכול נראה שהוא פחות קשור והוא רק מתגורר לצדו, משול לתורה ומצוות שהם הולכים עמו לנצח נצחים, ומליצים יושר על האדם ומזכים אותו בדין...

לחידודא הבה"ח נתן קלצקין

מצא את הפסוק!

יש בו 22 מילים - 7 מתוכם מתחילים באות ו' ומתוכם 6 הם בניקוד של פתח ו-1 בניקוד ציירה.

אליבא דהלכתא הלכה למעשה

הכנה לתפילה

אין עומדים להתפלל מתוך עצבות ועצלות, מפני שהתפילה מרוממת ומזקת את האדם, ולכן צריך לבוא אל התפילה מתוך שמחה, על כך שהוא עומד להתרומם ולהתקרב אל ה' יתברך.

טוב לתת צדקה לפני התפילה (ש"ע או"ח צב, י), שמתוך כך אדם ניגש לתפילה מתוך שמחה של מצווה. ועוד שהבא לבקש מה' חסד ורחמים, ראוי שירחם אף הוא על העניים. והאר"י הקדוש אמה שטוב להתבונן לפני התפילה במצוות "ואהבת לרעך כמוך", שהיא כלל גדול, וכל התפילה כולה נאמרה בלשון רבים, מפני שאנו מתפללים על הציבור כולו.

לא יבוא אדם לתפילה מתוך טרדה. ואפילו מי שזכה ללמוד לפני התפילה, ישתדל שלא יבוא לתפילה מתוך לימוד של סוגיה מסובכת, מפני שמוחו עלול להיות טרוד בסוגיה ולא יוכל לכוון כראוי בתפילה. אלא ילמד סמוך לתפילה ענייני הלכה ברורים או דברי אמונה מרוממים. ומכל מקום בדיעבד לא יבטל תפילה במניין מפני שהוא טרוד בענייני תורה או מעשה (ש"ע צג, ג, מ"ב ו).

וכדי שלכל הפחות בדקות הסמוכות לתפילה יעסקו בדברים מרוממים ומשמחים, תקנו חכמים לומר לפני תפילת עמידה דברים המשמחים: לפני תפילת שחרית וערבית אומרים את ברכת גאל ישראל, ולפני תפילת מנחה אומרים 'אשרי' (ש"ע צג, ב).

חסידים הראשונים לא היו מסתפקים בזה, אלא היו שוהים שעה שלמה לפני התפילה, כדי שיכוונו את ליבם כראוי לאביהם שבשמים (ברכות ל, ב; ש"ע צג, א; מ"ב א).

כל המעונין למסור חומר לעלונים הבאים, מוזמן לפנות לבה"ח עמרם אינדורסקי.
תודה רבה לכל העוזרים והמסייעים!

ברכת מזל טוב
משגרים אנו קדם פני
המהנך המערך
הרב שבתי גבירך
ומשפחתו

להגל איחוסי בתם בשעה טובה
ומצלחת.

איחולינו שיזפו לפנות בית פאמן

בישראל לתפארת המשפחה
מאחלים

צוות המדרשה
והתלמידים